

☒	Pro gradu -tutkielma
☐	Lisensiaatintutkielma
☐	Väitöskirja

Oppiaine	Laskentatoimi	Päivämäärä	15.4.2005
Tekijä(t)	Risto Paavilainen	Matrikkelinumero	
		Sivumäärä	93
Otsikko	Siirtohinnoittelun ohjaustavoitteiden yhdistäminen vero-optimointiin kansainvälisessä konsernissa – Case: Rautaruukki Oyj		
Ohjaaja(t)	Professori Kari Lukka ja KTM Antti Pitkänen		

Tiivistelmä

Tässä tutkimuksessa käsitellään siirtohinnoittelun ohjaustavoitteiden ja siirtohinnoittelulla tapahtuvan vero-optimoinnin yhdistämistä kansainvälisessä konsernissa. Tutkimuksessa tarkastellaan erityisesti case-yrityksenä olevan Rautaruukki Oyj:n Suomen ja Saksan välillä tapahtuvaa siirtohinnoittelua. Tutkimuksen tavoitteena on tutkia, olisiko yrityksellä mahdollisuutta saavuttaa kansainvälisessä siirtohinnoittelussaan vero-optimoinnin avulla kustannussäästöjä siirtohinnoittelulle asetetuista ohjaustavoitteista tinkimättä siten, ettei siirtohinnoittelumenetelmä ole ristiriidassa OECD:n siirtohinnoitteluohjeiden, Suomen verolainsäädännön tai Saksan verolainsäädännön kanssa. Tarkastelun tekee mielenkiintoiseksi maiden yhteisöveroprosenttien välillä vallitseva merkittävä ero.

Suuri osa siirtohinnoittelua koskevasta kirjallisuudesta käsittelee ongelmaa joko ohjauksen tai siirtohinnoitteluun kohdistuvan verolainsäädännön näkökulmasta. Vähälle huomiolle on sen sijaan jäänyt mahdollisuus näiden kahden tavoitteen yhdistämiseen. Tässä tutkimuksessa on pyritty tarkastelemaan näiden kahden eri siirtohinnoittelun lähestymistavan yhdistämistä case-yrityksen kautta pyrkimällä löytämään yrityksen tilanteeseen parhaiten sopiva siirtohinnoitteluratkaisu.

Tutkimuksessa on sovellettu konstruktiivista tutkimusotetta. Tutkimuksen teoreettinen osa on rakennettu käyttäen apuna tieteellisiä julkaisuja, OECD:n siirtohinnoitteluohjeita sekä Suomen että Saksan verolainsäädäntöä. Tarkoituksena on ollut käyttää monipuolisesti sekä tuoreimpia aiheeseen liittyviä tieteellisiä julkaisuja että aiemmin julkaistuja alan tieteellisiä teoksia ja artikkeleita. Työn empiirinen osa on suoritettu keräämällä aineistoa sekä haastatteluin että osallistuvalla ja osallistavalla havainnoinnilla. Lisäksi materiaalia on kerätty kohdeyrityksestä kirjalliseen materiaaliin perehtymällä.

Tutkimuksen tuloksena havaittiin, että siirtohinnoittelulla tapahtuva vero-optimointi ja ohjaus on mahdollista yhdistää tavalla, joka täyttää myös kansainväliselle siirtohinnoittelulle asetetut lainsäädännölliset vaatimukset. Yhteistyötä korostavassa organisaatiossa tämän todettiin olevan mahdollista soveltamalla OECD:n määrittelemistä siirtohintamenetelmistä joko jälleenhankintahinta- tai kustannusvoittolisämenetelmää. Tutkimuksessa tarkasteltiin Suomen ja Saksan välillä tapahtuvaa siirtohinnoittelua, mutta tulokset ovat siirrettävissä myös muiden maiden välillä tapahtuvaan siirtohinnoitteluun, mikäli maiden välillä on eroa yhteisöveroprosenteissa.

Asiasanat	siirtohinnat, verosuunnittelu, kansainvälinen vero-oikeus, toiminnanohjaus
Muita tietoja	